

Esas No: 2016/5612

Karar No: 2017/3261

Kanun Yararına Temyiz İsteminde Bulunan : Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Adem Karadağ

Vekili : Av. Oğuzhan Coşkun

Cumhuriyet Caddesi No:12/1 - KIRIKKALE

Davalı : Siverek Kaymakamlığı - Siverek / ŞANLIURFA

İstem Özet : Antalya Bölge İdare Mahkemesinin 13/06/2014

tarhli ve E:2014/980, K:2014/1770 sayılı kararının; Danıştay Başsavcılığı tarafından 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına bozulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Münevver Ercan

Düşüncesi : Davacının sözleşmeli imam-hatip olarak görev

yapmaya başlamasıyla kamu görevlisi statüsüne girdiği, ilk defa Devlet memurluğuna atanan kişi konumunda bulunmadığı, aynı kurum içinde sözleşmeli personel statüsünden görev yeri değişerek kadrolu statüye geçmesine ilişkin atama işleminin naklen atama niteliğinde olduğu dikkate alındığında, 6245 sayılı Kanun uyarınca davacıya söz konusu atamadan doğan yolluğun ödenmesi gerekmekte olup, dava konusu işlemin iptali gerekirken, davanın reddedilmesinde hukuki isabet görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Antalya Bölge İdare Mahkemesince verilen kararın, yürürlükteki hukuka aykırı bulunması nedeniyle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmüştür.

Danıştay Başsavcısı : Mehmet Rıza Ünlüçay

Düşüncesi : Şanlıurfa İli, Siverek İlçe Müftülüğü emrinde

sözleşmeli imam-hatip olarak görev yapmakta iken Antalya İli, Gündoğmuş İlçesine kadrolu olarak atanan davacının, yolluk istemiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile yolluğunun yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davanın; 13.7.2012 tarihli istifa dilekçesine istinaden 14.7.2012 tarihi itibarıyla sözleşmenin

feshedildiği, bu tarihten 4 gün sonra 18.7.2012 tarihinde ilk kez Devlet memuru olarak kadrolu bir göreve yapılan atamanın önceki görevinin devamı olmadığı gerekçesiyle reddine dair Antalya 2. İdare Mahkemesinin 20.11.2013 gün ve E:2013/827, K:2013/1370 sayılı kararının onanmasına ilişkin Antalya Bölge İdare Mahkemesinin 13.6.2014 gün ve E:2014/980, K:2014/1770 sayılı kararının, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek davacı vekili tarafından kanun yararına bozulmasının istenilmesi üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51'inci maddesine göre, kanun yararına bozma yoluna, ancak, "niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararlara karşı başvurma olanağı mevcuttur.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "istihdam şekilleri" başlığı altında düzenlenen 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürüleceği belirtildikten sonra, (A) bendinde, kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini yerine getirmekle görevlendirilenlerin bu Kanun'un uygulanmasında memur sayıldıkları belirtilmiş, (B) bendinde, sözleşmeli personel, kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Maliye Bakanlığı'nca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileri olarak tanımlanmıştır.

657 sayılı Yasa'nın 4. maddesinin (B) bendi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personel, genel idare esaslarına göre yürütülen, asli ve sürekli bir hizmet görmemekte, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren "geçici" işlerde, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmaktadır.

Belirtilen bu hükümler çerçevesinde, sözleşmeli personel istihdamı yoluna gidilmiş, bu personel hakkında uygulanacak hükümler, 6.6.1978 tarih ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar ile belirlenmiştir.

7/15754 sayılı Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 2. maddesinde, sözleşmeli personelin, mevzuatına uygun olarak birinci maddede belirtilen

kuruluşlarda sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kamu görevlileri olduğuna yer verilmiş; 4. maddesinde, personelin sözleşmelerinde belirtilen görev yeri dışında çalıştırılmayacağı, görev yeri dışında geçici olarak gönderilenlerin gündelik ve yol giderlerinin 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerinde saptanan süreyi ve 1 inci derece Devlet memurlarına ödenen harcırah miktarını aşmamak üzere sözleşmelerde belirtileceği; sözleşmeli personele geçici görev yolluğu dışında harcırah ödenemeyeceği hükmü getirilmiştir. (6.6.1978 tarih ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 24.4.2007 tarih, 2007/12061 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla değişik 4. maddesinde yer alan; "Sözleşmeli personele geçici görev yolluğu dışında harcırah ödenemez." ibaresi Danıştay İkinci Dairesi'nin 26.12.2013 günlü, E:2009/140, K:2013/12270 sayılı kararıyla iptal edilmiştir.)

Temel ve asli fonksiyonları kamu hizmetini yürütmek olan kamu görevlileri, kamu hizmetinin iyi işlemesi için, ya kendi isteklerine dayalı olarak, ya da re'sen kanunlarda yer alan kurallar çerçevesinde, yetkili idari makamlarca buldukları yerden başka bir yere atanabilmekte, bu atamaya bağlı olarak da yeni görev yerlerinde göreve başlayabilmek için bazı giderler yapmak zorunda kalmaktadırlar. Yolluk ödemesi, kamu hizmetinin gerektirdiği durumlarda bu hizmet için görevlendirilen kişilerin katlanacakları giderleri karşılamak üzere yapılan parasal ödemeyi içeren bir idari işlem olup, atama işlemi sonucunda görev yeri değişen kamu görevlisinin karşı karşıya kaldığı külfetin kamu hizmetinin yürütülmesinden kaynaklanması nedeniyle, Kanun koyucu tarafından bu külfetin kamuca karşılanması amacıyla yasal düzenlemeler yapılmıştır.

Yukarıda belirtilen hukuki düzenlemelere göre memurlar gibi kamu hizmetlerinin yürütülmesi ile görevli olan sözleşmeli personelin, kamu görevlisi statüsünde oldukları, belirli koşullarda naklen atamaya tabi oldukları ve naklen atanmaları halinde de sürekli görev yolluğu almaya hak kazanacakları sonucuna varılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden; Şanlıurfa İli, Siverek İlçesi'nde 657 sayılı Kanunun 4/B maddesi kapsamında sözleşmeli imam-hatip olarak görev yapmakta iken Antalya İli, Gündoğmuş İlçesine kadrolu olarak atanan davacı tarafından, bu atama nedeniyle alamadığı yolluğun ödenmesi yolunda yapılan başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile yolluğunun yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan dava, davacının atamasının açıktan ilk atama niteliğinde olduğu gerekçesiyle reddedilmiş ise de; davacının sözleşmeli imam-hatip olarak görev yapmaya başlamasıyla kamu görevlisi statüsüne girdiği,

aynı kurum içinde sözleşmeli personel statüsünden görev yeri değişerek kadrolu statüye geçmesi ile ilk atanan kişi kapsamında olmayıp, naklen atanan kişi kapsamında olduğu, kadrolu görevine başlamadan önceki görev yerine sunduğu istifa dilekçesinin kamu görevini bırakma amaçlı olmayıp, yeni görevine başlamak için yaptığı rutin bir işlem olarak kabul edilmesi gerektiği açık olduğundan, dava konusu işlemin iptali gerekirken, davanın reddedilmesinde hukuki isabet görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, Antalya Bölge İdare Mahkemesinin yürürlükteki hukuka aykırı sonuçlar ifade ettiği açık bulunan 13.06.2014 gün ve E:2014/980, K:2014/1770 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51'inci maddesi uyarınca, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onbirinci Dairesince, Antalya Bölge İdare Mahkemesinin 13.06.2014 gün ve E:2014/980, K:2014/1770 sayılı kararının Danıştay Başsavcılığı tarafından, kanun yararına temyizen incelenerek bozulmasının istenilmesi üzerine işin gereği görüşüldü:

Dosyanın incelenmesinden; Şanlıurfa ili Siverek İlçe Müftülüęünde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/B maddesi uyarınca sözleşmeli imam-hatip olarak görev yapmakta iken, 18.07.2012 tarihinde Antalya ili Gündoğmuş ilçesine kadrolu imam-hatip olarak atanan davacı tarafından, bu atama nedeniyle yolluk ödenmesi talebiyle yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ile yoksun kalınan tutarın yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada; Antalya 2. İdare Mahkemesi Hakimliğince, davacının atamasının açıktan ilk atama niteliğinde olduğu, önceki görevinin devamı niteliğinde olmadığından bahisle tesis edilen işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verildiği; bu karara karşı yapılan itiraz isteminin reddedilerek kararın onandığı ve karar düzeltme aşamasından da geçerek anılan kararın kesinleştii anlaşılmaktadır.

Danıştay Başsavcılığı, Antalya Bölge İdare Mahkemesi kararının; yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi nedeniyle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizen incelenerek, bozulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, bölge idare mahkemesi kararları ile idare ve vergi mahkemelerince ve

Danıştayca ilk derece mahkemesi olarak verilir, temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan mahkeme veya Danıştay kararının hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmayacağı, bozma kararının bir örneğinin ilgili bakanlığa gönderileceği ve Resmî Gazete'de yayımlanacağı kuralına yer verilmiştir.

6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun "Tarifler" başlıklı 3. maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde, personel kanunları hükümlerine göre aylık alan kimselerin memur olduğu belirtilmiş; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "istihdam şekilleri" başlığı altında düzenlenen 4. maddesinde, kamu hizmetlerinin memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürüleceği belirtildikten sonra, (A) bendinde, kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini yerine getirmekle görevlendirilenlerin bu Kanunun uygulanmasında memur sayıldıkları belirtilmiş; (B) bendinde, sözleşmeli personel, kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, Bakanlar Kurulunca belirlenen esas ve usuller çerçevesinde kurumun teklifi ve Devlet Personel Başkanlığı'nın görüşü üzerine Maliye Bakanlığınca vizelenen pozisyonlarda, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileri olarak tanımlanmıştır.

657 sayılı Yasa'nın 4. maddesinin (B) bendi kapsamında istihdam edilen sözleşmeli personelin, genel idare esaslarına göre yürütülen, asli ve sürekli bir hizmet görmemekle birlikte, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren "geçici" işlerde, mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılması öngörülmüştür.

Belirtilen bu hükümler çerçevesinde, sözleşmeli personel istihdamı yoluna gidilmiş, bu personel hakkında uygulanacak hükümler, 06/06/1978 tarih ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar ile belirlenmiştir.

06/06/1978 günlü, 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar'ın 1. maddesinde, bu Esasların 14/07/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası hükmü uyarınca kamu idare, kurum ve kuruluşlarında mali yılla sınırlı olarak sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileri hakkında uygulanacağı; 4. maddesinde, personelin sözleşmelerinde belirtilen görev yeri dışında çalıştırılmayacağı, görev yeri dışında geçici olarak gönderilenlerin gündelik ve yol giderlerinin 6245 sayılı Harciraş Kanunu hükümlerinde saptanan süreyi ve 1. derece Devlet memurlarına ödenen harcırah miktarını aşmamak üzere sözleşmelerde belirtileceği kurala bağlanmıştır.

Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar'ın 24/04/2007 günlü, 2007/12061 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla değişik 4. maddesinde yer alan, "Sözleşmeli personele geçici görev yolluğu dışında harcırah ödenemez." düzenlemesi, Danıştay İkinci Dairesi'nin 26/12/2013 günlü, E:2009/140, K:2013/12270 sayılı kararıyla; temel ve asli fonksiyonları kamu hizmetini yürütmek olan kamu görevlileri, kamu hizmetinin iyi işleme için, ya kendi isteklerine dayalı olarak ya da re'sen kanunlarda yer alan kurallar çerçevesinde, yetkili idari makamlarca buldukları yerden başka bir yere atanabilmekte, bu atamaya bağlı olarak da yeni görev yerlerinde göreve başlayabilmek için bazı giderler yapmak zorunda kalmaktadırlar. Yolluk ödemesi, kamu hizmetinin gerektirdiği durumlarda bu hizmet için görevlendirilen kişilerin katlanacakları giderleri karşılamak üzere yapılan parasal ödemeyi içeren bir idari işlem olup, atama işlemi sonucunda görev yeri değişen kamu görevlisinin karşı karşıya kaldığı külfetin kamu hizmetinin yürütülmesinden kaynaklanması nedeniyle, Kanun koyucu tarafından bu külfetin kamuca karşılanması amacıyla yasal düzenlemeler yapıldığı, 29/03/2009 günlü, 27184 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslarda Değişiklik Yapılmasına Dair Esaslar'ın 5. maddesi ile söz konusu Esaslar'a Ek 3. madde eklenerek, sözleşmeli personelin belirli şartları taşınması koşuluyla naklen atanmalarına yönelik düzenleme getirildiğine göre, görev yeri değişikliği nedeniyle kamu hizmetinin yürütülmesinden kaynaklanan külfetin kamuca karşılanması amacıyla sözleşmeli personele harcırah ödenmesi gerektiğinden, anılan ibarede hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle iptal edilmiştir.

Buna göre; 657 sayılı Kanun'un 4/B maddesi uyarınca kamu personeli olarak istihdam edilen ve kamu hizmetlerinin yürütülmesi ile görevli olan sözleşmeli personelin, 6245 sayılı Harciraş Kanunu'nun 3. maddesi kapsamında memur sayıldıkları, belirli

koşullarda naklen atamaya tabi oldukları ve naklen atanmaları halinde de sürekli görev yolluğu almaya hak kazanacakları sonucuna varılmıştır.

Öte yandan; 6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 9/a maddesinde, "İlk defa bir memuriyete tayin olunanlara tayinleri sırasında mütemekkin oldukları mahalden" ; 10. maddesinin birinci bendinde de, "yurt içinde veya dışında daimi bir vazifeye yeniden veya naklen tayin olunanlarla yabancı memleketlerdeki memuriyet merkezi tebdil olunan veyahut bu yerlerden yurt içinde diğer bir daimi vazifeye tayin edilen memur ve hizmetlilere yeni vazife mahallerine kadar" harcırahın verileceği kuralları yer almakta iken, 12/08/2003 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 4969 sayılı Kanun'un 1/c maddesi ile 6245 sayılı Kanun'un ilk defa bir memuriyete atanana daimi vazife harcırahı (sürekli görev yolluğu) ödeneceğine ilişkin 9/a maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu değişiklikle, 6245 sayılı Kanun'un 9. ve 10. maddelerinin sadece naklen atamaya ilişkin hükümleri uygulamada kalmıştır.

6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 9/a maddesi uyarınca ilk defa Devlet memurluğuna atanana harcırah verilirken, bu düzenlemenin yürürlükten kaldırılması, 10/1. maddesinin yeniden düzenlenmesi ve bu maddede memurluğa ilk defa yapılacak atamalarda memurlara harcırah verileceğine ilişkin bir hükmün yer almaması nedeniyle idarelerce ilgililere harcırah ödemesi yapılmamıştır. Bununla ilgili bir davada Gaziantep 1. İdare Mahkemesince, naklen atanana Devlet memurları ile ilk defa Devlet memuru olarak atanana arasında Anayasanın 10. maddesinde ifade edilen eşitlik ilkesinin ve 2. maddesinde yer alan sosyal hukuk devleti ilkesinin zedelendiği, zira aynı koşullar altında bulunan kamu görevlileri arasında farklılık yaratılmasının eşitliğe ve sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı olduğu kanaatine varılarak 6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun 10/1. maddesinin Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırılığı iddialarıyla iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine itiraz edilmiş, Anayasa Mahkemesinin 20/03/2008 günlü, E:2006/44, K:2008/81 sayılı kararı ile; ilk defa Devlet memurluğuna atanana kişinin, görevine başlayınca kadar memur ya da kamu görevlisi sayılmadığı, görevine başladığı tarihten itibaren kamu görevlisi sıfatını kazandığı, bu süreye ilişkin olarak kendisine aylık ödenmediği, tedavi yardımı hizmetleri ile memurlara ve diğer kamu görevlilerine sağlanan bir takım haklardan yararlandırılmadığı, oysa naklen atanana kamu görevlilerinin, naklen atama işleminin yapıldığı tarihten önce kamu görevlisi olduğu, belirli bir statü hukuku içerisinde kendilerine yüklenen kamu görevini yerine getirdikleri, bu durumda, ilk defa Devlet memurluğuna atanana ile halen Devlet

memuru olup da naklen ataması yapılanların aynı hukuksal konumda bulunmadıkları gerekçesiyle itirazın reddine karar verilmiştir.

Uyuşmazlığın çözümü bakımından, dava konusu olaydaki atama işleminin ilgili mevzuat çerçevesinde nitelendirilmesi önem taşımaktadır.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na tabi personelin atamasına ilişkin usul ve esaslar anılan Kanunun'un 58. ilâ 63. maddelerinde düzenlenmiş olup; ilk defa veya yeniden veyahut yer değiştirme suretiyle atamalarda aynı yerde veya bir başka yerde göreve başlama süresi ile personele atama işlemlerinin tebliği halinde ödenecek yolluğa ilişkin düzenlemeler 62. maddede belirlenmiştir. İlk defa (açıktan) atama "yer değiştirme" kavramı içinde yer alan atama biçimleri dışında düzenlenmiş olup, bir koşul işlem niteliği taşımaktadır. Nesnel hukuktan doğan bir güç ve yetkinin kullanılması sonucu kişi, atama işlemiyle, hak ve yükümlülükleri, yetki ve sorumlulukları kural işlemlerle önceden belirlenmiş bir statüye sokulmaktadır. Yer değiştirme işlemlerinde ise, görev yerinin ya da kurumun değiştirilmesi söz konusu olmaktadır.

Bakılan olayda, davacının sözleşmeli imam hatip olarak göreve başlamasıyla kamu görevlisi statüsüne girmiş olduğu, aynı kurum içinde sözleşmeli personel statüsünde görev yeri değişmesi ve katıldığı KPSS puanına göre kadrolu statüye geçmesiyle ilk defa devlet memurluğuna atanan kişi konumunda olmayıp; yer değiştirme suretiyle atanan kişi kapsamında olduğu, sözleşmeli personel statüsünde iken kurumuna verdiği görevden ayrılma dilekçesinin ise, yürüttüğü kamu görevini bırakma amacıyla değil, yeni görevine başlamak için verilmiş olduğu sonucuna varıldığından, yer değiştirmek suretiyle ataması yapılan davacıya 6245 sayılı Kanun uyarınca söz konusu atamadan doğan yolluğun ödenmesi gerekirken, dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddi yönünden verilen Mahkeme kararında hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulüyle, Antalya Bölge İdare Mahkemesinin 13/06/2014 tarihli, E:2014/980, K:2014/1770 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca hükmün sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulmasına, kararın birer suretinin Başbakanlık Diyanet İşleri Başkanlığı, Silivri Kaymakamlığı ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine ve bu kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 03.04.2017 tarihinde oybirliği ile karar verildi.